

Гл. 12. ПЪРВО ПОСЛАНИЕ КЪ КОРИНӨЯНОМЪ.

смы въ едно тѣло, и Иудеи и Еллини, и раби и свободни ; и всинца въ единъ Духъ ся напоихмы.

14. Защото тѣло-то не е единъ удъ, но много.

15. Ако речѣше нога-та : Понеже не съмь рѣка, не съмь отъ тѣло-то ; да ли за това *тя* не е отъ тѣло-то ?

16. И ако речѣше ухо-то : Понеже не съмь око, не съмь отъ тѣло-то ; да ли за това *то* не е отъ тѣло-то ?

17. Ако бѣше всичко-то тѣло око, дѣ *щеше да е* слышаніе-то ? ако ли все слышаніе, дѣ обонаніе-то ?

18. Но сега Богъ е положилъ удове-тѣ всякой единъ отъ тѣхъ въ тѣло-то, както е изволилъ.

19. Ако бѣхъ были вси-тѣ единъ удъ, дѣ *щеше да е* тѣло-то ?

20. Но сега удове сѣ много, а тѣло едно.

21. И не може око-то да рече на рѣкѣ-тѣ : Нѣмамъ потрѣбъ отъ тебе ; или пакъ глава-та на нозѣ-тѣ : Нѣмамъ потрѣбъ отъ васъ.

22. Но удове-тѣ на тѣло-то, които ся виждатъ че сѣ по слаби, *тъ* сѣ много по потрѣбни.

23. И тѣзи *части* на тѣло-то които ни ся виждатъ за по безчестны, тѣмъ повече почестъ прилагамы, и неблагообразни-тѣ наши *удове* иматъ по голѣмо благообразіе.

24. А благообразни-тѣ наши *удове* нѣматъ нуждѣ. Но Богъ е распоредилъ тѣло-то, като е далъ на лишено-то по голѣмъ почестъ ;

25. За да нѣма раздоръ въ тѣло-то, но удове-тѣ да иматъ исто-то попеченіе единъ за другый ;

26. И ако страда единъ удъ, вси-тѣ удове състрадатъ ; ако ли слави единъ удъ, вси-тѣ удове ся радувать съ него заедно.

27. А вы сте тѣло Христово, и частно удове.

28. И едни постави Богъ въ церквѣ-тѣ, първо апостола, второ пророцы, трето учители, послѣ чудеса, напоконъ дарбы на исцѣленіе, помаганія, управленія, разны языцы.

29. Всички-тѣ апостола ли сѣ ? всички-тѣ пророци ли сѣ ? всички-тѣ учители ли сѣ ? всички *дѣйствуватъ* ли чудеса ?